

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 kwietnia 2006 r. (wniosek Social Security Commissioner o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Sarah Margaret Richards przeciwko Secretary of State for Work and Pensions

(Sprawa C-423/04) ⁽¹⁾

(Równość traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego — Dyrektywa 79/7/EWG — Odmowa przyznania emerytury transseksualistom w wieku 60 lat, który poddał się operacji zmiany płci męskiej na płć żeńską)

(2006/C 143/23)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Social Security Commissioner

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sarah Margaret Richards

Strona pozwana: Secretary of State for Work and Pensions

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Social Security Commissioner — Wykładnia art. 4 i 7 dyrektywy Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego — Odmowa przyznania emerytury transseksualistom, który poddał się operacji zmiany płci męskiej na płć żeńską, w wieku 60 lat, w którym to wieku miałby prawo do emerytury gdyby posiadał płć żeńską od urodzenia

Sentencja

1) Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Rady 79/9/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi odmawiającemu emerytury osobie, która zmieniła — zgodnie z warunkami określonymi przez prawo krajowe — płć męską na płć żeńską z uwagi na to, że osoba ta

nie ukończyła 65 roku życia, podczas gdy ta sama osoba miałaby prawo do emerytury w wieku 60 lat, gdyby była uznana za kobietę w świetle prawa krajowego.

2) Nie ogranicza się skutków niniejszego wyroku w czasie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 4.12.2004 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 kwietnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-428/04) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 89/391/EWG — Środki w celu poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników w miejscu pracy — Brak powiadomienia o transpozycji — Niewłaściwa lub niepełna transpozycja — Artykuł 2 ust. 1, art. 7 ust. 3, art. 8 ust. 2, art. 11 ust. 2 lit. c) i d), art. 13 ust. 2 lit. b) oraz art. 18)

(2006/C 143/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: N. Yerrell i H. Kreppel, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Republika Austrii [przedstawiciel: C. Pesendorfer, pełnomocnik]

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Niepełna i niewłaściwa transpozycja dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i [ochrony] zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. L 183, str. 1)

Sentencja

- 1) Nie uchwalając w wyznaczonym terminie ustawy-regulamin nauczycieli landów (*Landeslehrer-Dienstrechtsgesetz*) wbrew wymogom art. 18 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i [ochrony] zdrowia pracowników w miejscu pracy oraz nie dokonując transpozycji lub dokonując jedynie niepełnej transpozycji art. 2 ust. 1 w odniesieniu do nauczycieli nauczania obowiązkowego w Tyrolu, art. 7 ust. 3, art. 8 ust. 2, art. 11 ust. 2 lit. c) i d) oraz art. 13 ust. 2 lit. b) tej dyrektywy, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy przepisów tej dyrektywy.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Republika Austrii poniesie własne koszty oraz pięć szóstych kosztów Komisji Wspólnot Europejskich.

(¹) Dz.U. C 314 z 18.12.2004 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 kwietnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden) — H. A. Solleveld przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawy połączone C-443/04 i C-444/04) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część A ust. 1 lit. c) — Zwolnienia — Świadczenie opieki medycznej w ramach wykonywania zawodów medycznych i paramedycznych — Zabiegi terapeutyczne wykonywane przez fizjoterapeutę i psychoterapeutę — Określenie zawodów paramedycznych przez zainteresowane państwo członkowskie — Swobodne uznanie — Granice)

(2006/C 143/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: H. A. Solleveld, J.E. van den Hout-van Eijnsbergen

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 13 część A

ust. 1 lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru (Dz.U. L 145, str. 1) — Zwolnienie świadczeń opieki medycznej w ramach wykonywania zawodów medycznych i paramedycznych określonych przez zainteresowane państwo członkowskie — Działalność wykonywana przez fizjoterapeutę poza zakresem krajowej działalności medycznej lub paramedycznej

Sentencja

Wykładnia art. 13 część A ust. 1 lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy dokonywać w ten sposób, że przynajmniej państwom członkowskim swobodę uznania w zakresie określenia zawodów paramedycznych i świadczeń opieki medycznej mieszczących się w zakresie tych zawodów dla celów zwolnienia od podatku przewidzianego w tym przepisie. Jednakże państwa członkowskie przy wykonywaniu przysługującej im swobody uznania zobowiązane są do poszanowania zarówno celu tego przepisu, którym jest zapewnienie, aby zwolnienie od podatku stosowało się wyłącznie do świadczeń wykonywanych przez osoby posiadające wymagane kwalifikacje zawodowe, jak i zasady neutralności podatkowej.

Uregulowanie krajowe, które wyłącza zawód psychoterapeuty z zakresu definicji zawodów paramedycznych, jest sprzeczne z celem omawianego przepisu i z zasadą neutralności podatkowej tylko o tyle, o ile świadczenia w zakresie leczenia psychoterapeutycznego wykonywane przez psychiatrów, psychologów lub osoby wykonujące inne zawody medyczne lub paramedyczne są zwolnione od podatku VAT, a jednocześnie można uznać, że te same świadczenia wykonywane przez psychoterapeutów mają taką samą jakość, biorąc pod uwagę ich kwalifikacje zawodowe. Zbadanie tej kwestii należy przy tym do sądu odsyłającego.

Uregulowanie krajowe, które wyłącza określoną specyficzną działalność w ramach świadczenia opieki medycznej, taką jak leczenie z wykorzystaniem diagnostyki pól zaburzeń wykonywane przez fizjoterapeutów, z zakresu definicji tego zawodu paramedycznego, jest sprzeczne z celem omawianego przepisu i z zasadą neutralności podatkowej tylko o tyle, o ile świadczenia w zakresie takiego leczenia wykonywane przez lekarzy lub dentyistów są zwolnione z podatku VAT, a można uznać, że te same świadczenia wykonywane przez fizjoterapeutów mają taką samą jakość, biorąc pod uwagę ich kwalifikacje zawodowe. Zbadanie tej kwestii należy przy tym do sądu odsyłającego

(¹) Dz.U. C 6 z 8.1.2005